

ζώοις τὰ μὲν πᾶσιν ἔχειν συμβέβηκε τὰ δὲ τοῖς πλείστοις, ταῦτ' ἐστίν.

Πᾶσι δὲ τοῖς ζώοις αἴσθησις μία ὑπάρχει κοινή μόνη ἢ ἀφή, ὥστε καὶ ἐν ᾧ αὕτη μορίῳ γίνεσθαι πέφυκεν, ἀνώ-
 νυμόν ἐστίν· τοῖς μὲν γὰρ ταῦτὸ τοῖς δὲ τὸ ἀνάλογόν
 ἐστίν. ἔχει δὲ καὶ ὑγρότητα πᾶν ζῶον, ἧς στερισκόμενον
 ἢ φύσει ἢ βίᾳ φθείρεται. ἔτι ἐν ᾧ γίγνεται, τοῦτο ἄλλο.
 ἔστι δὲ ταῦτα τὸ μὲν αἷμα τὸ δὲ φλέψ, τοῖς δὲ τὸ ἀνά-
 λογον τούτων. ἔστι δ' ἀτελῆ ταῦτα, οἷον τὸ μὲν ἰς τὸ δ'
 ἰχώρ. ἢ μὲν οὖν ἀφή ἐν ὁμοιομερεῖ ἐγγίνεται μέρει, οἷον ἐν
 σαρκὶ ἢ τοιοῦτῳ τινί, καὶ ὅλως ἐν τοῖς αἱματικοῖς, ὅσα
 ἔχει αἷμα· τοῖς δ' ἐν τῷ ἀνάλογον, πᾶσι δ' ἐν τοῖς ὁμοιο-
 μερέσιν. αἱ δὲ ποιητικαὶ δυνάμεις ἐν τοῖς ἀνομοιομερέσιν,
 οἷον ἢ τῆς τροφῆς ἐργασία ἐν στόματι καὶ ἢ τῆς κινήσεως
 τῆς κατὰ τόπον ἐν ποσίν ἢ πτέρυξιν ἢ τοῖς ἀνάλογον.

Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μὲν ἔναιμα τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄν-
 θρωπος καὶ ἵππος καὶ πάνθ' ὅσα ἢ ἄποδά ἐστὶ τέλεα
 ὄντα ἢ δίποδα ἢ τετράποδα, τὰ δ' ἄναιμα, οἷον μέλιττα
 καὶ σφήξ καὶ τῶν θαλαττίων σηπία καὶ κάραβος καὶ πάνθ'
 ὅσα πλείους πόδας ἔχει τεττάρων. καὶ τὰ μὲν ζωτόκα
 τὰ δὲ ὤτοκα τὰ δὲ σκωληκοτόκα· ζωτόκα μὲν οἷον ἄν-
 θρωπος καὶ ἵππος καὶ φώκη καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἔχει τρίχας,
 καὶ τῶν ἐνύδρων τὰ κητώδη, οἷον δελφίς, καὶ τὰ καλού-